

POSTANOWIENIE

Dnia 20 kwietnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński

w sprawie R. B. skazanego z art. 228§1 k.k.
po rozpoznaniu na posiedzeniu w Izbie Karnej w dniu 20 kwietnia 2022 r.
zażalenia skazanego na postanowienie Wojskowego Sądu Okręgowego w P.
z dnia 5 listopada 2021 r., sygn. Ko (...) o odwołaniu rozłożenia na raty spłaty
pozostałej części przepadku uzyskanych korzyści majątkowych,
na podstawie art. 437§1 k.p.k. w zw. z art. 1§2 k.k.w.

p o s t a n o w i ł:
uchylić zaskarżone postanowienie

UZASADNIENIE

W toku postępowania wykonawczego dotyczącego wyroku Wojskowego Sądu Okręgowego w P. z dnia 16 listopada 2018 r., sygn. So (...), mocą którego R. B. skazany został za przestępstwa z art. 228 § 1 k.k., Wojskowy Sąd Okręgowy w P. postanowieniem z dnia 16 lipca 2019 r., sygn. Ko (...) rozłożył spłatę orzeczonego wobec skazanego przepadku korzyści majątkowych uzyskanych z przestępstwa na 36 miesięcznych rat, przy czym pierwsza rata wynosiła 230 zł, a kolejne raty 222 zł.

W dniu 5 listopada 2021 r. Wojskowy Sąd Okręgowy w P. postanowieniem o sygnaturze Ko (...) odwołał orzeczone postanowieniem Wojskowego Sądu Okręgowego w P. z dnia 16 lipca 2019 r. rozłożenie na raty spłaty pozostałej części przepadku uzyskanych korzyści majątkowych – orzeczonego wyrokiem Wojskowego Sądu Okręgowego w P. z dnia 16 listopada 2018 r., sygn. So (...).

Jako podstawę rozstrzygnięcia wskazano zaleganie przez skazanego ze spłatami kolejnych rat orzeczonego przepadku od maja do października 2021 r.

Na postanowienie zażalenie wniósł skazany.

Wskazując na naruszenie przez Sąd dyspozycji art. 50 § 2 k.k.w. i art. 206 § 2 i 3 k.k.w. podniósł, że nie istniały żadne podstawy do odwołania orzeczenia o rozłożeniu na raty spłaty orzeczonego przepadku korzyści uzyskanych z przestępstwa, gdyż wyznaczone raty uregulował, na dowód czego załączył do zażalenia kopie przelewów określonych rat dokonanych na rzecz Urzędu Skarbowego w P., wypełniających jego zobowiązane za miesiące maj – październik 2021 r.

Wojskowy Sąd Okręgowy w P. nie przychylił się do wniesionego zażalenia i przekazał je do rozpoznania Sądowi Najwyższemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie okazało się zasadne.

W toku postępowania zażaleniowego, Sąd Najwyższy dokonał, przez zwrócenie się do Urzędu Skarbowego w P. (co oczywiście przedłużyło czas rozpoznania zażalenia), weryfikacji przelewów, które zgodnie z kopiami tych dokumentów dołączonymi do zażalenia, miały być wpłacone przez skazanego na rachunek wskazanego Urzędu Skarbowego w wykonaniu orzeczenia o rozłożeniu na raty spłaty kwoty orzeczonego przepadku korzyści majątkowych uzyskanych z przestępstwa i sprawdzenie to wykazało (pismo Urzędu Skarbowego z dnia 8 kwietnia 2022 r. – k. 30 akt SN), że wskazane przez skazanego przelewy w rzeczywistości znalazły się na rachunku tego Urzędu Skarbowego. Uiszczone przez skazanego raty, uwzględniając skumulowane wpłaty w miesiącu kwietniu i lipcu 2021 r.(opisane szczegółowo w zażaleniu), wypełniły w całości zobowiązania skazanego, wynikające z postanowienia Wojskowego Sądu Okręgowego w P. z dnia 16 lipca 2019 r. w zakresie spłaty orzeczonej kwoty przepadku korzyści majątkowych. W tej sytuacji, wobec niestwierdzenia uchybienia przez skazanego terminowi płatności rat miesięcznych od maja do października 2021 r., a więc trafnego zakwestionowania podstawy faktycznej zaskarżonego orzeczenia, należało uchylić to postanowienie.

Z tych względów postanowiono jak na wstępie.